

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 11

NOVEMBRE 1941

SỐ 129

ĐƯỜNG GIẢI-THOÁT THẾ-GIỚI!

NGÀY một khủng-khiếp hơn! Quả thật, cuộc chiến-tranh trên thế-giới cho ta cảm-tưởng rằng thời-dại loài người giống như mặt trời đang lặn ở không-gian nhuộm đỏ. Lần theo trang Kinh-Thánh, kia, những lời tiên-tri đương ứng-nghiệm tự làm chứng là do Đức Chúa Trời soi-bảo. Tiên-tri Giê-rê-mi đã lớn tiếng rao-báo Đức Chúa Trời đoán-phạt một thế-giới phản-loạn, không chịu ăn-năn—«Tai-vạ sẽ từ dân này qua một dân khác; một trận bão lớn dấy lên từ các nơi đầu-cùng đất» (25: 30-33). Lu-ca còn nói nặng hơn: «Còn dưới đất, dân các nước sâu-não, rối-loạn vì biển (chỉ về thế-gian) nổi tiếng om-sòm và sóng dào. Người ta nhơn trong khi đợi việc hung-dữ xảy ra cho thế-gian, thì thất-kinh mất vía» (21: 25-26).

Nhơn-loại đương chứng-kiến cuộc chiến-tranh lớn nhứt xưa nay. Mỗi một đại-dương và đại-lục đã hoặc sắp biến thành chiến-trường. Mọi sự đã lên đến chỗ cực-diêm. Nào hủy-diệt và giết-chóc ghê-gớm, nào khí-giới tai-hại, nào khổ-sở và đau-đớn đắng-cay, nào những cuộc tranh-đấu ác-liệt hơn hết. Lời tiên-tri trong Kinh-Thánh về những ngày cuối-cùng trước khi Chúa tái-lâm thật đương ứng-nghiệm linh-động.

Các nước cứng lòng, chẳng chịu ăn-năn

HẰNG ngày báo-chí còn luận đến cơn bão chiến-tranh sắp bùng lên khắp năm châu, lan rộng cho đến trận Ha-ma-gê-dôn trước khi Chúa tái-

lâm với các thánh-dồ. Từ sách Khải-huyền, đoạn 5 trở đi, Kinh-Thánh luận về «những việc sẽ xảy đến,» do đó càng làm vững-chắc lời Chúa dự-ngôn về thời-dại cuối-cùng này trong Ma-thi-ơ 24, Mác 13, Lu-ca 21. Và, mọi lời tiên-tri màu-nhiệm đó trái-ngược hẳn với trật-tự mới mà các nước đương đánh nhau để lập nên.

Tin-dồ hiểu-biết Kinh-Thánh, ắt đồng-y với lời tuyên-bố của một văn-sĩ trứ-danh rằng: «Nền văn-minh không bị hãm-dọa hủy-diệt đâu, nó đương bị hủy-diệt trước mắt chúng ta. Con tàu văn-minh không phải sắp đắm, nhưng là đương đắm.» Ngày nay ta thấy thế-giới tự-tử vì dùng sai những cuộc phát-minh cơ-giới. Ấy do người ta có tội mà chẳng chịu nhận tội và làm hòa với Đức Chúa Trời, nghĩa là ăn-năn và thờ-lạy Ngài cùng Con Ngài là Đức Chúa Jê-sus-Christ.

Các nước vẫn có lời cảnh-cáo vang - dấy

NHỜ Kinh-Thánh và công-cuộc rao-giảng Tin-Lành, các nước thế-giới đã được cảnh-cáo đầy-dủ về sự đoán-xét và số-phận cuối-cùng của họ. Nhưng trải qua các đời, các nước, các dân vẫn đi đường phản-nghịch Đức Chúa Trời, không chịu vâng theo các điều-răn Ngài, phạm những tội-ác ghê-gớm chõng-chất thành cái kết-quả kinh-khiếp ngày nay: «người vô-nhơn-đạo với người.» Chỉ ghi-chép một phần nhỏ tội-lỗi loài người cũng đủ đau-đớn thắm-thía. Tỉ như: sự giữ ngày yên-ngỉ của Chúa đã bị trái-phạm bởi các cuộc vui-chơi như chiến

bóng, đánh cá ngựa, xem hát, v. v. Người ta xao-lãng không đến nhà-thờ để thờ-phượng Chúa. Sự thờ-phượng bề ngoài với các lễ-nghi rục-rữ nhưng trống-rỗng, càng ngày càng chiếm chỗ sự thờ-phượng thiêng-liêng trong tâm-hồn. Tội-lỗi ngày càng lan-tràn, các hành-vi đạo-đức bị khinh-rẻ, sự dạy tà-giáo thêm lên, và cả trong Hội-Thánh của Chúa cũng ngày thêm bội-đạo. Quả thật, những ngày chép trong II Ti-mô-thê 3: 1-9 đã hiện ra rồi! Nhưng thế-gian chẳng để ý đến lời cảnh-cáo của Chúa, nên không tránh khỏi đoán-phạt.

Các nước lập nền trật-tự mới cách nào?

CHÚNG ta nghe nói nhiều về sự lập nền trật-tự mới và một nền thanh-vượng chung, trong đó phải dựng lại công-lý, và có hòa-bình vĩnh-viễn. Mọi sự đó phải được thực-hiện và đảm-bảo bằng võ-lực. Ấy là phương-pháp của loài người; không phải là phương-pháp chơn-chánh độc-nhứt của Chúa. Mỗi tín-đồ đọc Kinh-Thánh đều biết rằng chỉ Đức Chúa Trời, bởi Con Ngài là Đức Chúa Jê-sus-Christ, mới lập được một nền hòa-bình, thanh-vượng chơn-thật và vĩnh-viễn trên thế-giới này. Mọi sự đó sẽ thực-hiện bởi «sự hiện ra của sự vinh-hiễn Đức Chúa Trời lớn và Cứu-Chúa chúng ta là Đức Chúa Jê-sus-Christ» (Tit 2: 13).

Quyết tin Lời Chúa, tin-đồ biết chắc rằng mặc dầu các mưu-định của loài người do những ý tốt đến chừng nào, chúng ta vẫn cứ phải rao-truyền sự tái-lâm của VUA CHRIST, là Cứu-Chúa độc-nhứt của linh-hồn và của thế-giới. Không thể có sự hòa-bình,

thanh-vượng chơn-thật trong lòng người và trong các nước trước khi giải-quyết xong vấn-đề tội-lỗi. Chỉ Đức Chúa Jê-sus-Christ có thể làm việc ấy khi loài người ăn-năn và quay về với Đức Chúa Trời.

Các nước không ăn-năn chắc bị đoán-phạt

CÓ lẽ sau cuộc chiến-tranh này, thế-giới quá mòn-mỏi sẽ quả-quyết gắng sức lập nền công-lý và hòa-bình khắp các nước. Nhưng loài người vẫn chẳng ăn-năn, «trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu» (Ma 24: 37). «Khi người ta sẽ nói rằng: Bình-hòa và an-ôn, thì tai-họa thịnh-linh vụt đến... và người ta chắc không tránh khỏi được» (I Tê 5: 3).

Trước ngày khủng-khiếp ấy hiện ra, phải, có lẽ trước khi cuộc chiến-tranh này kết-liệu, có lẽ chính năm này, tháng này, ngày này, chỉ «trong GIẤY-PHÚT... thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không-trung mà gặp Chúa, như vậy, chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn» (I Tê 4: 16-17). Bấy giờ «chúng ta thấy đều phải ứng-hầu trước tòa án Đấng Christ» (II Cô 5: 10). Ngài sẽ đánh giá công-việc tin-đồ đã làm cho Ngài và cho những linh-hồn hুম্ম ở chung-quanh mình trong những cơ-hội cuối-cùng trước khi Ngài tái-lâm. Vậy, hãy chực cho sẵn!—T.K.B.